

styrelsen. I den henseende finder man, at ikke mindst institutrådenes arbejdsopgaver må anses for problematiske.

Efter den gældende lov må rådene betragtes som institutternes øverste organer. Den daglige ledelse skal dog varetages af en institutbestyrer, og der kan – og skal undertiden – nedsættes en institutbestyrelse, jfr. § 22. Det er ministeriets indtryk, at institutrådene fungerer ret forskelligt ved de enkelte institutter, men ofte udøves betydelig reel kompetence af disse institutråd. Da de sammensættes af alle lærere samt almindeligvis et tilsvarende samlet antal repræsentanter for de tekniske og administrative medarbejdere og for de studerende, er det klart, at hvert institutrådsmøde indebærer anvendelse af mange arbejdstimer, ligesom ansvaret for de enkelte beslutninger utvivlsomt forflygtiges, jo flere der deltager i beslutningerne. Man mener derfor, at ledelsen bør henlægges til en bestyrelse, og at den daglige ledelse som hidtil bør varetages af en bestyrer, som man foreslår valgt af bestyrelsen.

Institutrådene foreslås afskaffet. Det vil efter ministeriets vurdering indebære betydelige fordele, hvis disse råd bortfalder som styrelsesorganer. Således vil man undgå det store tidsforbrug, der medgår til møder i disse ofte store organer, ligesom der også vil blive tale om en forenkling af valgproceduren. Da der imidlertid kan være behov for, at instituttets forhold og udvikling drøftes i en bred kreds, foreslås det, at institutbestyrelsen skal have pligt til at sørge for, at der mindst en gang om året afholdes møde for alle ansatte til drøftelse af sådanne spørgsmål. Studerende, der er tilknyttet instituttet, eller repræsentanter for disse skal have lejlighed til at deltage i disse møder. De nærmere bestemmelser herom fastsættes i henhold til § 11, stk. 3, af det heromhandlede råd.

I forslaget gives der en mere udførlig beskrivelse af institutbestyrelsens og institutbestyrerens kompetence og en præcisering af institutbestyrerens ansvar som daglig leder af instituttet.

Ved den sidste passus i stk. 2 sikres fortsat den enkelte forskers ret til at vælge forskningsopgave. Som hidtil må denne ret inden for forskningsområder, der kræver andre ressourcer end forskerens egen arbejdstid, udøves inden for de givne ressourcemæssige rammer.

Til nr. 8. (Om § 14)

Mens lovforslaget i øvrigt betyder nedlæggelse af en række organer, institutråd og centralstudienævn, betyder forslaget i stk. 1, at der etableres et nyt organ – et forskningsnævn – i tilknytning til

hvert hovedområde. I det omfang dette organ overtager kompetencer fra § 11-rådet, aflastes dette dog tilsvarende. Ministeriet finder det under alle omstændigheder særdeles vigtigt, at der oprettes forskningsnævn – sammensat som nævnt i § 19 – til styrkelse af forskningens placering og gennemslagskraft.

Med hensyn til studienævn henvises der til bemærkningerne til nr. 5 (§ 11). Efter den gældende lov kan der inden for hovedområdet enten kun være ét studienævn, som i så fald vælges ved direkte valg, eller der kan være flere direkte valgte studienævne, der hver dækker faglige områder. I denne situation skal der tillige ved indirekte valg etableres et centralt studienævn med visse generelle og overordnede kompetencer.

Efter forslaget kan man fortsat nøjes med at have ét studienævn inden for området. Man kan også vælge at have flere, der hver dækker sit faglige område (studier eller dele af studier), men man kan ikke længere etablere et indirekte valgt centralstudienævn. Dette betyder en forenkling af strukturen, hvortil kommer, at man undgår de problemer, der har kunnet opstå som følge af, at mindretalssynspunkter ikke tilgodeses i rimeligt omfang ved den indirekte udpegning af centralstudienævnet.

Hvis der opstår spørgsmål, der berører flere studienævne, f.eks. om revision af fælles uddannelsesregler, vil der kunne nedsættes udvalg med repræsentanter for de enkelte studienævne til at drøfte sådanne spørgsmål med henblik på koordinering af studienævnens synspunkter.

I stk. 2 er forskningsnævnets opgaver beskrevet. Mere generelt skal nævnet følge forskningen inden for hovedområdet, hvorfor der indirekte pålægges institutterne pligt til at afgive indberetninger til nævnet. Nævnet skal afgive indstilling til rådet om planlægning og prioritering af forskningen inden for hovedområdet og de heraf følgende konsekvenser for ressourcefordelingen mellem institutterne, og beslutninger herom skal indgå i den samlede vurdering, der ligger til grund for hovedrådets budgetforslag. Herudover foreslås der givet forskningsnævn kompetence til at tildele akademiske grader på grundlag af indstilling fra bedømmelsesudvalg, som forskningsnævnet nedsætter. Denne kompetence har hidtil ligget i det i § 11 omhandlede råd. Ministeriet har fastsat regler om tildeling af disse grader, som gør det vanskeligt at tilsidesætte det fagkyndige bedømmelsesudvalgs indstilling. Umuligt er det imidlertid ikke. Efter forslaget træffes afgørelser om tildeling af licentiat- og doktorgrader alene af forskningskompetente personer.